

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
งานอื่นยิ่งกว่างานแก้กิเลสไม่มี

ก่อนจ้งหัน

วันนี้เป็นวันว่าง เช่น วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันพระ วันโกน พี่น้องชาวพุทธเราควรจะรู้หน้าที่ของตน เพื่อผลประโยชน์อันสำคัญเข้าสู่ตน วันเช่นนี้เป็นวันสำคัญมากทางด้านจิตใจ งานยุ่งเพื่อธาตุเพื่อขั้นธ เพื่อกิเลสตัดมหาทะเยอทะยานนั้นมีประจำทุกวัน ๆ โลกหมุนไปทางนั้นแทบทั้งนั้น ร้อยเปอร์เซ็นต์จะเอาสักเปอร์เซ็นต์หนึ่งก็หายากนะ ทั่วโลกนี้จะเอาสักเปอร์เซ็นต์หนึ่งยังหายาก ผู้ที่จะเสาะแสวงหาคุณธรรมเข้าสู่ใจหายากมาก มีแต่หมุนตี๊วๆ และเพลินเป็นบ้าไปเลย ท่านทั้งหลายฟังชื่อเสียงธรรมเป็นอย่างนี้ จะมาว่าเสียดูเสียด่า เสียดี้ดเผ็ดร้อนอะไร มันเรื่องกิเลสคอยตำหนิธรรมต่างหากให้มันหวานเหมือนกล้วย กินดับปอดคนนี้หวานไปเลยไม่รู้ตัวนะ กิเลสนี้หวานมาก กินดับคนไม่รู้ตัวๆ ธรรมกระตุกเข้าไปๆ หาว่าธรรมดู ธรรมสงวนดับให้ต่างหากนะ หาว่าธรรมดู เป็นอย่างนั้นนะ

เราสลดสังเวชเราพูดจริง ๆ เราจวนจะตายแล้ว พูดเปิดพูดเผย ท่านทั้งหลายยังมาว่าหลวงตานี้ดูถูกเหยียดหยามหรือดูต่ำว่ากล่าวที่หาประโยชน์ไม่ได้อยู่หรือ นี่ดึงออกมาจากหัวใจที่เมตตาสงสารโลกทั้งนั้น มันมีขนาดนั้นนะมนุษย์เราไม่ไม่ต้องพูดถึงเรื่องสัตว์ มนุษย์เราศาสนาที่เลิศเลอมีอยู่มันไม่ยอมสนใจ มันหาเอาแต่บุตรแต่คุณเต็มโลกเต็มสงสาร เพราะฉะนั้นผลของมันจึงร้อนทั่วโลกดินแดน

วันหนึ่งๆ เป็นยังไงเรื่องของโลก เอาความสงบร่มเย็นมาให้เป็นคนคติสอนใจแก่กัน และกันได้ที่ไหน มีแต่พินแต่ไฟ โจมตีกันที่นั่น โจมตีกันที่นี่ หาเรื่องว่าคนนั้นฉลาด คนนี้โง่ มันโง่ด้วยกันทั้งนั้นมันถึงได้กัดกันยิ่งกว่าหมา ธรรมจับเข้าไปมันก็รู้หมดๆ แต่ธรรมไม่มีใครสนใจละซี มันถึงได้เสียเปรียบกิเลสตลอดเวลา วันนี้สอนท่านทั้งหลายให้รู้ตัว รู้แล้วยัง หลวงตาบ๊วจะตายเร็วๆ นี่นะ หลวงตาบ๊วตายไม่ต้องมา กุสลา พร้อมแล้วทุกอย่าง เต็มหมดแล้ว จึงเอาธรรมะที่เต็มแล้วจากเหตุที่เราดำเนินมาได้เป็นที่พอใจมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ยิ่งว่าเป็นของไม่ได้อยู่หรือ ว่าดูว่าต่ำบ้าง ถ้าเป็นกิเลสแล้วหวานเลยๆ อย่างนั้นหรือ

มันทุเรศจริง ๆ นะทุกวันนี้ มีหน้าซ้ำเขายังว่าหลวงตาบัวอวดอุตริมนุสธรรม ดูชิกองมูตรกองคู่มันมาเท่าธรรม คือทองคำทั้งแท่งของพระพุทธเจ้า มันเก่งไหมกิเลส มันเป็นตัวมูตรตัวคู่อ มันเท่าทองคำทั้งแท่งคือธรรมอันเลิศเลอของพระพุทธเจ้าได้สบาย ๆ ให้อ่านกันจำเอานะ

พระเราก็ให้ตั้งใจปฏิบัติทุกองค์ ตั้งหน้าตั้งตาเข้ามาชำระสะสางกิเลสด้วยธรรมเท่านั้น นอกนั้นจะแก้กิเลสไม่ได้นะ ไม่มีอะไรที่จะไปแก้กิเลสได้ในโลกอันนี้ มีธรรมเท่านั้น ฟังแต่ว่าเท่านั้น และศาสดาที่จะตรัสรู้ขึ้นมา เปิดโลกให้รู้เรื่องราว ลากขึ้นมาจากรอกเวจีก็มีเพียงครั้งละหนึ่งองค์เป็นอย่างมาก นาน ๆ จะมีขึ้นมาทีหนึ่ง ๆ แต่กิเลสนี้เคลื่อนไหว เป็นศาสดาของโลกทั่วไปหมด กัดดับกัดปอดโลก โลกไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ท่านทั้งหลายรู้แล้วยัง หลวงตาบัวจวนจะตายแล้วนี่ สอนขนาดนี้ยังมาว่าหลวงตาบัวโอ้อวด ๆ อยู่เผลอ ยืนยันให้เท่าไรมันไม่ยอมรับนะถ้าสิ่งที่เป็นประโยชน์ ถ้าเป็นมูตรเป็นคู่อคว้ามบ ๆ ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ นี่ละกิเลสมันเร็วขนาดนี้ให้จำเอานะ

ทางพระเราก็ให้ตั้งใจปฏิบัติ บอกแล้วว่าสำคัญมากนะ ให้นิสิตให้ดีถ้าใครอยากทรงมรรคทรงผล จับสติให้ดีเป็นพื้นฐานตลอดไป ท่านทั้งหลายจะตั้งตัวได้ ๆ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วไม่มีข้อตำหนิ ที่ตำหนิได้ทั้งวันทั้งคืนก็คือตัวของเรานั้นบกพร่องตลอดเวลา ให้อ่านกันจดกันจำเอานะ ได้มีโอกาสเข้ามาบวชในศาสนาให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ผมพิสูจน์ค้นอยู่บนเวทีคือหัวใจระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนหัวใจมา ๙ ปี ได้เหตุได้ผลอันนี้ออกมาสอนท่านทั้งหลายด้วยความอาญาชาญชัยไม่สะทกสะท้าน ยอมรับพระพุทธเจ้า กราบราบเลยที่เดียว นอกนั้นไม่กราบ ธรรมพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอ ให้อ่านกันจำเอานะ

ข้อวัตรปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างให้เรียบร้อยในทุกคน ๆ ข้อวัตรปฏิบัติบกพร่องตรงไหน คนนั้นละบกพร่อง ข้อวัตรปฏิบัติสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยสติตั้งจ่อ ๆ อยู่กับงานอันนั้น นั่นละเรียกว่าเจ้าของสมบูรณ์นะ สมบูรณ์อยู่ที่ตัวเอง ทำข้อวัตรปฏิบัติอะไรก็ตาม ทำเพื่อตัวของเราเอง บกพร่องก็บกพร่องตัวของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างสวยงามก็สวยงามไปจากเรา พวกกันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

เกิดมานี้สัตว์โลกมันเกิดมากขนาดไหน เรายังมาเกิดเป็นมนุษย์ได้ ไม่มีวาสนาบ้างเกิดมาได้ยังไง แล้วได้มาบวชในพุทธศาสนาก็ยังเป็นโอกาสอันดีงาม เอา ให้นั่งหนักลงไปเรื่องความทุกข์ ทุกข์เพื่อฆ่ากิเลสไม่เป็นเรา แต่อย่าทุกข์เพราะกิเลสฆ่าเราก็แล้วกัน เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน ให้อ่าน เอ้า มันเป็นเรื่องจริง ๆ นะในหัวใจ พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง ไม่

สะทกสะท้าน ใครจะว่าอะไรเราไม่เคยสนใจ อำนาจแห่งความเมตตาที่ครอบคลุมโลกธาตุ มีน้ำหนักมากเกินกว่าที่เขาจะมาดำเนินคดีเตียนอย่างนั้นอย่างนี้ เกรงค่านั่นของเขาเกรงค่านี้นี้ของเขาไม่มี มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ลากสัตว์ชั้นสัตว์ขึ้นมาจากหล่มลึกคือความทุกข์นั้นละ

หลังจ้งหัน

ท่านทั้งหลายตายใจได้นะ เรายังตายใจสนิทร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ที่จะไหลเข้ามา (ทองคำ) นี้ไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซึมเลย ท่านทั้งหลายจะไปหาที่ไหน อยากรักษาเสียบ้างนะ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาพาให้เป็น ความเมตตาจะให้ทำเตียว ที่จะเอาไม่มีเลย ผิง ๆ ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาจำนวนมาหน่อย บริสุทธิ์สุดส่วน ๆ อย่างนี้เหมือนกันมาที่ไรเก็บไว้ สักเตียวก็ไหลเข้าสู่คลังหลวง ๆ อย่างนี้ตลอด เรียกว่าบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ตั้งแต่หลังมอบนี้ได้อย่างน้อยก็ ๑๒ กิโลเก็บไว้ ถ้าหากพอหลอมเมื่อไรก็จะหลอม ที่แรกก็อย่างนี้เสียก่อนแล้วก็หลอม หลอมถ้ายังไม่พอมอบก็มาเก็บไว้ก่อน เราเช่าตุนิรภัยของธนาคารในกรุงเทพไว้ แต่ก่อนทางนี้ก็มิตุนิรภัยเหมือนกัน ทองคำเข้าทางนี้ ๆ เตียวนี้ก็ดูยังมีอยู่เพราะเราจับทองยังไม่เลิก ก็คิดว่าคงเช่าไว้เนิ่นก่อน ทองก็จะเข้าแหละ

วันหนึ่ง ๆ วัดป่าบ้านตาดจ่ายน้ำมันของง่ายเมื่อไร เราจึงพูดได้เต็มปากเต็มคำไม่สะทกสะท้านว่า ทั่วประเทศไทยนี้วัดไหนจะเป็นวัดนักเสียสละยิ่งกว่าวัดป่าบ้านตาด พูดได้เต็มปากเลย เพราะวันหนึ่งนี้ไหลรอบตัว ๆ ตลอด ไหลออกนะ ที่ไหลเข้าก็ไหลเข้าอย่างนี้ ไหลเข้าเรื่อย ๆ อย่างนี้ ไหลเข้านี้มันก็ออกของมันตลอดเลย หลักใหญ่ก็อยู่กับเรา เราถ้าไม่มีความเมตตาสงสารก็ออกไม่ได้ใช่ไหมละ นี้ความเมตตาสงสารเปิดอ้าไว้เลย ไหลเข้าเท่าไรไหลออกเท่านั้น ๆ บางทีปากไหลเข้ายังแคบกว่าปากไหลออก ทำไมจึงว่าเข้าน้อยกว่าออก ก็คือติดหนี้เขาก็มี คือมันออกมากกว่า จึงติดหนี้ก็มี อันนี้ส่วนมากเป็นโรงพยาบาล อย่างอื่นไม่ได้ติด

คือเราคำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ดังที่เคยได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เงินในบัญชีมีนะเราบอกว่ามี ในบัญชีสมุดฝากนะมีอยู่ แต่ใครหาว่าเงินในบัญชีมีนั้นเพื่ออะไรบ้าง สำหรับเรารู้หมด แน่อย่างนั้นซิ เงินในบัญชีมีไว้เผื่ออันนั้น ๆ ที่ยังไม่ได้ออก ยังไม่ได้ถอน ถึงวาระแล้วถอนออก ๆ ที่นี้เวลายังไม่ถึงวาระเกิดว่าเราตายก่อนเสียอย่างนี้ เขาก็จะมาโจมตีว่าหลวงตาบักมีเงินหลาย ๆ ล้าน เขาก็จะว่า หลวงตาบักสั่งสมอะไร ๆ แต่เขาหาไม่รู้เรื่องราวที่เราคิดไว้ เป็นอย่างนี้ละ เวลาเราตาย เพราะยังไม่ได้จ่ายตามโปรแกรมตาม

กำหนดไว้ มันก็ต้องอย่างหนึ่ง ยังเท่าไรก็ยังเพื่อโลกๆ ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา เราไม่เคยสนใจว่ายังเพื่อเรานะ มีเพื่อโลกๆ ทั้งนั้น

ลาดยาวก็ตั้ง ๔๗ ล้าน ฟังซิ ที่แรกกะว่า ๓๕ ล้าน เวลาชายบ่มาบอกรายละเอียด ตอนไปกรุงเทพนี่ว่า รวมทั้งหมดทั้งต่อพินต่อไฟ เครื่องอุปกรณ์ต่างๆ รวมแล้วกลายเป็น ๔๗ ล้าน ที่แรกเขากำหนดไว้เพียง ๓๕ ล้าน ที่นี้มันมีพวกไฟพวกอุปกรณ์ต่างๆ เข้าไปด้วย จึงเป็น ๔๗ ล้าน ของเล่นเมื่อไร เฉพาะลาดยาวแห่งเดียวเท่านั้นก็ถึง ๔๗ ล้าน ทางโรงพยาบาลโนนสะอาดนี่ก็ ๓๐ ล้าน ตึกสองหลัง กำลังขึ้นอีก แนะ เมื่อวานขึ้นนี้หมอเขา มาเราเองสั่งให้มา คือตกลงเขาไว้ว่าเราจะให้ แต่เวลานี้ต้องรอเสียก่อนเรายังไม่พร้อมเรา บอกอย่างนั้น ที่นี้พอมาพิจารณาดูพอจะดูได้เราก็ตัดสินใจให้หมอมาเมื่อวานขึ้นนี้ บอกให้ละ ที่นี้ จะสร้างตึกพิบูลย์รักษ์ เป็นบ้านพักเจ้าหน้าที่สามชั้น ทางศรีเชียงใหม่ก็รับแล้วแต่ยังไม่ได้กำหนด นี่ก็สั่งไปแล้ว ก็จะขึ้นพร้อมกันๆ อย่างนี้แหละจะให้ว่าไง

คือเราทำให้สุดหัวใจของเราที่มีความเมตตาต่อโลก เรียกว่าครอบโลกธาตุเลย ไปที่ไหนมีแต่จะให้ๆ ที่จะเอาไม่เห็นปรากฏนะ มีแต่จะให้ ไปตามทางเหมือนกัน เขาขายของ อยู่ตามทาง เราจอดรถซื้อของเขา เอาเล็กน้อยนะแล้วเอาเงินให้เขาๆ ที่นี้เขาจะทอนเรากี่ไม่เอา คือซื้อด้วยความเมตตา ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้น สองฟากทางเห็นเขาขายของ มองดูสภาพของเขาแล้วจอดรถให้ไปซื้อ เอาสักชิ้นหนึ่งเล็กๆ น้อยๆ จากนั้นก็จ่ายให้เขาคนละ เท่านั้นร้อยเท่านั้นร้อยไปเรื่อย เป็นอย่างนั้นจะให้ว่าไง มันเป็นในหัวใจนี้ ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นการเสียสละหรือการทำบุญให้ทาน เราพูดได้เต็มปากเลยว่า วัดไหนนะ ที่จะยิ่งกว่าวัดนี้ไป เอาทั่วประเทศไทยเลย วัดใหญ่วัดเล็กก็เถอะนะ วังนั้นเลย การเสียสละ รอบตัวเลย วันหนึ่งๆ ออกเท่าไรๆ อยู่อย่างนั้นเป็นประจำ แล้วก็มาเรื่อยๆ มาเรื่อยๆ (ปัจจุัย) ก็เอาเหล่านี้ละออก มาเรื่อยๆ ออกเรื่อยๆ อยู่อย่างนี้จนกระทั่งเราตายถึงได้ยุติ ตาย วาระสุดท้ายพินัยกรรมบ๊ยะเข้าไปเลย ใครมาบริจาคทานเผาศพเราในวาระสุดท้าย ตั้ง กรรมการขึ้นให้เก็บรักษาเข้มงวดกวัดขันเงินจำนวนนี้ ไม่ให้ไปสร้างโน้นสร้างนี้สุรุ่ยสุร่าย ประดับประดาโลงผีหลวงตาบัว โลงผีก็เป็นโลงผีอยู่ชั้น ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่คนที่มีชีวิต อยู่เอาออกทำประโยชน์ อันนี้มีแต่ไฟเท่านั้น เหมาะกันกับไฟ จะเอาไฟเผาเท่านั้น ส่วน สมบัติเงินทองที่ได้มายังเป็นประโยชน์แก่ผู้ยังมีชีวิตอยู่ เอาออกทำประโยชน์

จึงว่าจะรวบรวมเงินบริจาคเวลาเขาเผาศพเรานี้ได้เท่าไร ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้น รวบรวมเก็บเรียบร้อยแล้ว เอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมด นั่นเป็นวาระสุดท้ายใน

ชีวิตของเรา เวลายังมีชีวิตอยู่ก็ทำอย่างนี้แหละ เวลาตายสุดท้ายก็อย่างนั้น ไม่ให้มีอะไรติดตัว ติดไปหาอะไร

เราพูดธรรมะนี้ก็เรียกว่าธรรมะล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีโลกเข้ามาเคลือบแฝง พูดตามความสัตย์ความจริงไปตลอด เราจึงไม่เคยสนใจกับขี้หมูราขี้หมาแห้ง มูลรูกุณที่มาจากดีทำนั้นทำนี้ ไม่สนใจ เหยียบไปเลย เพราะธรรมเหนือกว่าทุกอย่าง เหล่านี้มันวิเศษ วิโสอะไร เขาจะว่าอะไร ปากของเขามีกี่ให้เขาว่าไปซิ ใจเขาคิดยังไงก็เขาเป็นคนคิดเองทำเองพูดเองทุกอย่างในตัวเขาเอง สร้างเหตุขึ้นตรงนั้น ผลจะลงตรงนั้นหมดไม่ได้ไปไหน อย่างเขามาโจมตีหลวงตาบ๊วเรายังวิตกนะ วิตกว่าไม่บริสุทธิ์ตรงไหนเราไม่เคยมี แต่เราวิตกไ้พวกที่มาสร้างบาปสร้างกรรมกับเราเนี่ย จะสร้างไปหาอะไร วิตกพวกที่มาคิดมาทำอย่างนี้ คือพวกนี้จะเป็นผู้รับเอง เราไม่ได้รับเพราะเราไม่ได้ทำ ใครเป็นคนทำคนนั้นเป็นผู้รับผลทั้งดีและชั่ว

กมฺมสฺสโกมฺหิ เรามีกรรมเป็นของตนทุกคน ไม่ว่าดีว่าชั่วเป็นของเราทั้งนั้น จะให้เป็นของผู้อื่นใดไม่ได้เลย กมฺมทยาโท กมฺมโยนิ กมฺมพณฺธุ กมฺมปฏิสรโณ ยํ กมฺมํ กริสฺสามิ กลฺยาณํ วา ปาปํ วา ตตฺส ทยาโท ภวิสฺสามิ เรามีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เราทำกรรมอันใดไว้ ดีหรือชั่ว บาปหรือบุญ เรานั้นแลเป็นผู้รับผลกรรมของตนเอง นั้นเห็นไหม นี่ก็พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้ว กมฺมสฺสโกมฺหิ คือว่าเรามีกรรมเป็นของเราแล้ว จะไปแจกจ่ายให้ใครรับแทนไม่ได้

จึงทำให้วิตกเหมือนกันนะ ถึงเรื่องที่ว่าเรามาช่วยชาติเต็มกำลังความสามารถของเรา ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน ด้วยความเมตตาล้วน ๆ แต่เรื่องราวมันก็มีอย่างนี้ คนนั้นว่านั่น คนนี้ว่านี่ หลวงตาบ๊วเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แทนที่เราจะมาคิดวิตกกับเรา เราไม่มี มันเลยย้อนไปหาผู้ทำ โอ้ จะสร้างไปอะไรนักหนา ทำลงไปมันก็ไปหาเจ้าของ ๆ ส่วนที่จะมาวิตกวิจารณ์ตามที่เขาวาให้เรา เราพูดตรง ๆ เราไม่มี ไม่มีเลย สามแดนโลกธาตุนี้เป็นสมมุติทั้งหมด ไม่ว่าดีว่าชั่ว ใครจะชมจะติ เป็นสมบัติของผู้ชมผู้ติทั้งนั้น เราไม่มี จึงทำให้เกิดความวิตกเกี่ยวกับผู้ที่มาโจมตีด้วยประการต่าง ๆ นั้น คือมันจะไม่ไปไหน มันจะไปหาเจ้าของนั่นซี สำหรับเราเองเราไม่มี

อย่างทำบุญหรือทำอย่างนี้ตลอดเวลา ว่าเราจะหวังเอาอะไรเราก็ไม่เคยหวัง มีแต่ความเมตตาทุ้มลง ๆ ที่จะหวังเอาอะไรเราไม่มีเลย เราพอทุกอย่างแล้วเราก็บอกว่าเราพอนี้ละการบำเพ็ญความดีงาม ตั้งแต่เริ่มแรก เราคิดย้อนหลังไปหมดนะ ตั้งแต่เป็นฆราวาสมาคิดเริ่มแรกเอาเรื่องของตัวเอง เป็นนิทานหรือเป็นอดีตของตัวเอง ย้อนมาตั้งแต่เป็นเด็ก

จะเบาลงๆ เราคาดไว้อย่างนั้น และจิตใจจะสบายขึ้น ละเอียดล่อ สบายไปแล้วผ่านพ้นไปเลย นี่ความคิดเจ้าของคิด

ทีนี้เวลาเข้าไป มันมีรายได้ละซีที่นี้ พิจารณาเข้าไป ภาวนาเข้าไป รายได้ของธรรม หนุนขึ้นๆ กิเลสค่อยเบาลง ความขยับตัวก็ยิ่งหนักขึ้นๆ ทีนี้การงานมันก็มากขึ้นใช้ใหม่ละ ความอดสำหรับพยายามทุกด้านทุกทางไม่ต้องบอก ต้องได้รู้เอาไว้เรื่องความเพียร นี่ถึงขั้นธรรมมีกำลังต้องรู้เอาไว้ไม่งั้นมันจะเลยเถิด ไม่รู้จักเป็นจักตาย มีแต่จะเอาให้พ้นโดยถ่ายเดียว หมุนตัวเลย ทีนี้ก็เลยมาคิดเรื่องเจ้าของ เอ้อ ที่เราคิดไว้ตั้งแต่ต้น เวลาตะเกียกตะกายจิตล้มลุกคลุกคลานนั้นมันก็ทุกข์เป็นธรรมดา ปล่อยใจเจ้าของ เวลาจิตมีหลักมีเกณฑ์แล้วจะค่อยสะดวกสบายไปเรื่อยๆ สะดวกสบายจนพ้นทุกข์ไปเลย นั่นผิดทั้งเพ นั่นเห็นไหม

ผลรายได้ปรากฏในใจขึ้นเท่าไร มันก็ยิ่งทวีรุนแรงเรื่องความอดสำหรับพยายาม หนักเข้าๆ งานก็มาก สุดท้ายไม่ได้นอนทั้งกลางวันกลางคืน นั่นเห็นไหม เราคิดว่าอย่างนั้นๆ กับมาเป็นปัจจุบัน โอ๊ย ผิดทั้งเพ เจ้าของว่าเจ้าของนะ วางงานจะเบาบางลง ทุกสิ่งทุกอย่างจะเบาบางลง มันไม่ได้เบาถ้าไม่พ้นจากทุกข์เสียอย่างเดียวไม่เบาละ ต้องให้พ้นเสียอย่างเดียว อยู่ไม่ได้อยู่ในโลกอันนี้ ต้องให้พ้นอย่างเดียวเท่านั้น นี่ละความที่จะให้พ้นอย่างเดียว หุ่ลงไปหมดกำลัง ทีนี้ความยุ่งยากมันก็ยุ่งยิ่งกว่าตะเกียกตะกายละซี เราจึงว่า โอ้โห ที่เราคาดไว้กับปัจจุบันที่มันเป็นขึ้นกับตัวเองจริง ๆ ผิดทั้งเพ ๆ เลย มันหมุนไม่หยุดเลย

ถึงขั้นหมุนนี้ คำว่าความเพียร เพียรเพื่อความพ้นทุกข์นี่ยอมรับ ถ้าว่าเพียรพยายามในขณะกำลังดำเนินนี้ไม่มี มีแต่รู้เอาไว้ๆ มันผาดโผนโจนทะยานทางความบึกบึน จะให้หลุดพ้น นี่ละการสร้างความดี ท่านทั้งหลายฟังเอา ปันหมุนเข้าเรื่อย ๆ เป็นหลักธรรมชาติๆ ไม่ได้ศึกษาจากใคร หากเกิดขึ้นระหว่างกิเลสกับจิตปราสอนกันเอง เป็นครูเป็นอาจารย์สอนกันเองอยู่ในนั้น เป็นลูกศิษย์กันเอง ระหว่างธรรมกับกิเลส ถ้าใครเก่งคนนั้นก็ เป็นอาจารย์ ใครไม่เก่งคนนั้นก็ เป็นลูกศิษย์เสียก่อน น้อยเสียก่อน ตีกันไปตีกันมา

จนกระทั่งที่ว่า เอ้า สรุปลเลย มันหมดของมันตลอดอย่างนี้ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัตติ เรียกว่าหยุดไม่ได้ นี่ที่ว่าการได้รู้เอาไว้ ความเพียรขั้นนี้ได้รู้เอาไว้ทั้งนั้น เจอเข้าไปรู้เอง ไม่ต้องไปถามใคร เพราะสิ่งที่พาให้บึกบึน พาให้ต่อสู้นี้ มันเต็มอยู่ในหัวใจแล้วจะถอยไม่ได้เลย ฟุ้งตลอดเลย จากนี้ก็ละเอียดๆ ถ้าว่าสติปัญญาอัตโนมัตติก็ละเอียดเข้าไปเรื่อยจนกลายเป็นมหาสติมหาปัญญา ทีนี้ไหลลื่นเลย นั่นเห็นไหมละเราคาดเราคิดไว้เมื่อไร ผลเกิดขึ้นจากเราเห็นประจักษ์กับเรา ความหมุนตัวเพื่อความพ้นทุกข์ก็เป็นไปเอง ๆ

จนกระทั่งฟุ้งทะลุเสียเลย ที่นี้เรื่องราวทั้งหลายเอาอีกละ นี่ก็เหมือนกัน ที่มันหมุนตัวทั้งวัน ทั้งคืนจนไม่ได้หลับได้นอนนี้ระงับลงเองโดยหลักธรรมชาติ

ที่ว่ามหาสติมหาปัญญานี้เป็นมรรคเครื่องมือแก้กิเลส มหาสติมหาปัญญาก็เป็น มรรคปฏิบัติพาเครื่องเดินของจิตอันเป็นส่วนละเอียด พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว ที่นี้ ความหมุนตัวๆ ตลอดเวลาไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืนนี้ระงับตัวเอง เช่นเดียวกับเราทำงานนี้ ทำนี้ทำนั้น พองานเสร็จแล้วมือกับเครื่องมือก็ปล่อยกันเองใช้ใหม่ เช่นมิดเช่นขวานเช่น เลื่อย มันปล่อยของมันเอง ก็งานเสร็จแล้วจะไปถือจ้อฟันหาอะไรอีก อันนี้มหาสติมหา ปัญญาก็คือเครื่องมือทำงาน พองานเสร็จเรียบร้อยแล้วมันก็ปล่อยของมันเอง

นี่ก็ไม่คาดไม่คิดเหมือนกัน เป็นเองของมัน ทุกอย่างเป็นเองหมดเลย ที่นี้อยู่ใน หลักธรรมชาติ พอถึงขั้นนั้นแล้วอยู่ในหลักธรรมชาติ ปล่อยวางโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไร โลก สมมุติ ถ้าเป็นปัจจุบันตามจิตที่เป็นอยู่นั้นเรียกว่าโลก สุธัญญโต โลก ไม่ผิดเลยแม้ เปรอร์เซ็นต์เดียวไม่ผิด ดังพระพุทธเจ้าสอนว่า สุธัญญโต โลก อเวกขสสุ โมฆราช สทา สโต ตุก่อนโมฆราช เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ ฟังขีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสุญ เปล่า ถอนอัตตานุทิฏฐิความเห็นที่ว่าตนว่าตัวว่าเราว่าเขาออกเสีย จะฟังข้ามพ้นพญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชจะมองไม่เห็นผู้ที่พิจารณาโลกเป็นของว่างเปล่าอยู่เช่นนี้ แปล ออกแล้วนะ

ที่นี้เวลาจิตเข้าถึงขั้นนี้มันก็เป็นอันเดียวกัน มันจิตมันจางมันยึดมันยาวที่ไหน อยู่ ปัจจุบันสดๆ ร้อนๆ เหมือนกันหมด จิตว่างเปล่า พอกิเลสสะบั้นเท่านั้นว่างเองไม่ต้องไป ถามหาจากใคร ไม่ว่างเพราะกิเลส กิดขวางเพราะกิเลส กิเลสคือตัวสมมุติ สมมุติสุดยอด กิเลสสุดยอดขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีอะไรขวาง สุธัญญโต โลก ไม่ต้องถามหาเป็นขึ้นเอง เข้าใจหรือ นี่แหละโลกเป็นของว่างเปล่า เวลามันถึงขั้นนี้แล้วปั้มันก็เป็นอย่างนั้นขึ้นมา ว่างหมดเลย โลกนี้ว่างไปหมด ไม่มีอยู่ในหัวใจเลย อันเหล่านี้ที่มันมีก็ยอมรับตามความมี ความเป็นของมันใช้ใหม่ แต่มันไม่มีอยู่ในจิตเรา ว่างไปหมดเลย นั่นเห็นไหมละ ธรรม พระพุทธเจ้าสอนไว้สดๆ ร้อนๆ เจอเข้าคนไหนก็สดๆ ร้อนๆ อยู่ นั่น ไม่ได้มีคำว่าครีว่า ล้าสมัยว่าช้าว่านานไม่มี สดๆ ร้อนๆ ตลอดเวลา เมื่อถึงขั้นนั้นมันปล่อยหมด โลกสมมุติ ไม่มีเลย ว่างในหัวใจตลอดเวลา อกาลโก

ที่นี้ก็เรียกว่าพอแล้วการฆ่ากิเลส วุสิต์ พุรหมจรรย์ กตฺ กรณียฺ นาปริ อิตถตฺตยาตติ ปชานาติ พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว การทำงานทั้งหลายแก้กิเลสนี้ได้สิ้นสุดลงไปแล้ว งานที่ ควรทำคืองานแก้กิเลสก็ได้ทำสำเร็จเรียบร้อยแล้ว งานอื่นที่ยิ่งกว่างานแก้กิเลสนี้ไม่มี ได้สิ้น

เสร็จลงไปแล้ว นั่นแหละหมดโดยสิ้นเชิง เมื่อหมดแล้วสมมุติทั้งหมดในใจ ใจสูญญัต โลก
เป็นใจที่ว่างจากสมมุติทั้งหมดโดยประการทั้งปวง นั่น พอ

นั่นแหละที่นั่นะสร้างมาขนาดนั้นแหละขนาดจะเป็นจะตาย ปีนมาๆ พอถึงขั้น
พอแล้วเป็นอย่างนี้ พอหมด ไม่มีที่จะทำอะไรเพื่ออะไรอีกไม่มี หมด แล้วกิเลสตัวไหนที่จะ
มาแข่งขึ้นมาแม้เม็ดหินเม็ดทราย ไม่มีตั้งแต่ขณะมันขาดสะบั้นลงไป แล้วปัจจุบันมีอยู่
อย่างนั้นรู้ปัจจุบันอย่างนั้น ไม่ได้คาดหวังว่ามันจะเกิดขึ้นอีกเมื่อไรๆ ไม่มีคาดหวังเพราะปัจจุบัน
บอกชัดเจนแล้ว เหมือนอย่างว่าเสื่อตัวนี้ มันตายแล้วมันจะมีลวดลายขนาดไหนเต็มตัวมัน
ทุกอย่างเป็นเรื่องเสื่อทั้งหมดเป็นภัยทั้งหมดก็ตาม ก็มันตายแล้ว เมื่อมันตายแล้วเสื่อบนก็
ตาย ปากมันก็ตายฟันมันก็ตาย ลวดลายมันก็ตายหมดเพราะตัวมันตายแล้ว มันจะมาทำ
พิษทำภัยอะไรให้เราได้ มันจะมากัดเราได้อย่างไร ลายก็มีแต่ลายกัดไม่ได้ เขี้ยวก็มีแต่เขี้ยว
กัดไม่ได้ เข้าใจไหม

นี่ละกิเลสมันจะมีเท่าไรมันกัดไม่ได้แหละ กิริยาทำทางของกิเลสที่ยังมีอยู่ในธาตุใน
ชั้นมันก็มี แต่มันกัดไม่ได้ อะไรอยู่ในชั้นๆ เฉพาะวงชั้นก็รู้ ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ขาด
สะบั้นไปแล้วไม่มีอะไรเป็นเงื่อนต่อ ว่ามีก็มีอยู่ในชั้นนี้เท่านั้น เป็นยับเยิบๆๆ ก็
รับผิดชอบกันไปเท่านั้นเอง ก็รู้ชัดๆ ว่ารับผิดชอบกัน บาปบุญไม่มี หมดจากหัวใจโดย
ประการทั้งปวง มีแต่กิริยาของชั้นที่อยู่ในแดนสมมุติ ก็ต้องรักษาความสวยงามพอดี
พอดีไปตามชั้นสมมุติ ให้พากันเข้าใจ เมื่อสิ้นไปแล้ว ส่วนที่สิ้นสิ้นไปแล้ว หมดแล้วเรื่อง
บุญเรื่องบาปผ่านไปหมดแล้ว กิริยาของชั้นยังมี ชั้นยังมีเป็นสมมุติ เรื่องบุญเรื่องบาป
เรื่องสวยเรื่องงามชัดหูชัดตาชัดใจยังมีอยู่ในวงสมมุติ ก็รักษากันไปอย่างนี้ เพื่อไม่ให้สมมุติ
นี้กำเริบ เข้าใจไหมละ ก็มีเท่านั้นเอง

นี่ละการปฏิบัติเมื่อถึงขั้นพอไม่มีใครบอกก็รู้ เราพูดเวลานี้อวดแล้วหรือ พิจารณา
ซิ มันจะตายอยู่เร็วๆ นี่รับเปิดให้ท่านทั้งหลายได้ฟังเสีย ว่าธรรมของพระพุทธเจ้าเป็น อากา
ลโก เปิดจำ มรรคผลนิพพานทำทนายอยู่ตลอดเวลา ขอให้ปฏิบัติเถอะ ไม่ได้สูญเปล่าไปที่
ไหน นอกจากเราเป็นคนสูญเป็นคนหมดคุณค่าหมดราคาอะไรก็หมด เหมือนอย่างคนตาย
สมบัติเงินทองมีก็หมิ่นก็ล้านมันก็หมดความหมาย เพราะเจ้าของตายแล้ว อันนี้ถ้าเราเป็น
คนหมดความหมายแล้วในหัวใจของเรา อะไรๆ ก็หมดความหมายไปหมด ให้สร้าง
ความหมายในตัวของเราให้ดีนะ แล้วเราจะมีความหมายขึ้นเรื่อยๆ เอาละวันนี้พูดเพียง
เท่านั้น

ผู้กำกับ มีปัญหานิดหน่อย เขาบอกว่าเมื่อวันอาทิตย์ก่อน เขาได้มาใส่บาตรที่หน้าวัดคนมากก็เลยไปโดนเอาผู้หญิงคนหนึ่งโดยไม่ได้ตั้งใจ ผู้หญิงเขาบอกว่า เขาถือศีล ๘ ผู้ถามก็เลยอยากถามว่า ๑.ศีล ๘ ผู้หญิงคนนั้นจะขาดไหม ผู้ชายไปโดนครับ ไปใส่บาตรแล้วไม่ได้เจตนาโดนเข้า

หลวงตา อ้อ มันก็ขึ้นอยู่กับเจตนา ไปสัมผัสถูกต้องด้วยความกำหนดยินดีก็ศีลขาด ถ้าไม่มีความกำหนดยินดีก็เหมือนเราโดนต้นเสา โดนจนหัวแตก ศีลไม่ขาดแต่หัวมันแตก

ผู้กำกับ ข้อ ๒ ครับ ทั้งผู้หญิงคนนั้นและผู้ที่ถูกโดนจะบาปไหมครับ

หลวงตา ก็เหมือนต้นไม้ตะกั่วนี้ละ ไม่บาป เราไม่มีเจตนา เข้าใจไหม ถ้ามีเจตนาแล้วมันก็บาป ถ้าไม่มีเจตนาโดนจนหัวแตกมันก็ไม่บาป มันแตกแต่หัว

ผู้กำกับ ทีนี้ที่ว่ามีเจตนา ถ้ามีเจตนาไม่ดีแต่ไม่ได้ไปโดนเขานี้บาปไหมครับ

หลวงตา บาปอยู่ที่เจตนา ถ้าไปโดนเขาก็ก็น่าบาปเพิ่มเข้าไปอีก หากโดน เข้าใจไหม เช่นอย่างเราโมโหต้นเสาต้นนี้ โมโหเฉยๆ ก็เป็นแต่เจตนาโมโหก็ยังไม่เป็นไร เอาหัวชนเข้าไปอีกหัวแตกอีก มันก็เป็นซ้ำๆ เข้าไปอย่างนั้น เข้าใจหรือ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz